

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady równego traktowania, ponieważ Rada nie zastosowała w jego wypadku reguł mentoringu przewidzianych w wewnętrznych wytycznych.
5. Zarzut piąty dotyczący przeinaczenia faktów i środków dowodowych, ponieważ SSP uznał, że mentoring i mikrozarządzanie nie stanowiły dwóch odrębnych pojęć na podstawie wewnętrznych wytycznych.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia prawa Unii, a w szczególności art. 34 regulaminu pracowniczego, ponieważ SSP uznał, że nieprzekazanie pierwszej opinii przełożonym nie było sprzeczne z tym przepisem.
7. Zarzut siódmy dotyczący przeinaczenia faktów i środków dowodowych, ponieważ SSP nie sprawdził, czy opinia komitetu ds. ocen została przekazana przełożonym w odpowiednim dniu i czasie.
8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia art. 34 regulaminu pracowniczego, ponieważ SSP uznał, że nie mógł zastąpić instytucji w ocenie pracy skarżącego.

Skarga wniesiona w dniu 10 września 2015 r. – CCPL i in./Komisja

(Sprawa T-522/15)

(2015/C 354/63)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC (Reggio Emilia, Włochy), Coopbox group SpA (Reggio Emilia, Włochy), Poliemme Srl (Reggio Emilia, Włochy), Coopbox Hispania, SL (Lorca, Hiszpania), Coopbox Eastern s.r.o. (Nowe Miasto nad Wagiem, Słowacja) (przedstawiciele: S. Bariatti, adwokat, E. Cucchiara, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uchylenie nałożonej na skarżące grzywny; lub
- tytułem żądania ewentualnego zmniejszenie jej wysokości, a w każdym razie
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga została wniesiona w związku z decyzją Komisji Europejskiej z dnia 24 czerwca 2015 r. nr C(2015) 4336 final, w sprawie AT.39563 – Opakowania spożywcze do sprzedaży detalicznej, dotyczącej naruszenia art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Na poparcie skargi skarżące podnoszą pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy oparty na nadużyciu władzy z uwagi na brak dochodzenia i brak uzasadnienia co do skutków naruszenia.
  - W tym zakresie podniesione zostało, że zarzucane w zachowania nie zostały w praktyce zrealizowane, jak wynika z dokumentów dochodzenia i jak przyznała Komisja w zaskarżonej decyzji. Okoliczność ta powinna być zostać należycie uwzględniona w ogólnej ocenie wagi naruszenia, a zatem przy określaniu wysokości zastosowanych sankcji. Zaskarżona decyzja pomija ten aspekt, nie przedstawiając żadnego uzasadnienia w tym zakresie.

2. Zarzut drugi oparty na naruszeniu zasad proporcjonalności i adekwatności przy określaniu wysokości kwoty podstawowej sankcji.
  - W tym zakresie podniesione zostało, że do celów obliczenia kwoty podstawowej grzywny zaskarżona decyzja uwzględniła wartość sprzedaży dokonanej w ostatnim roku udziału w naruszeniu, jakkolwiek taka wartość nie odzwierciedlała rzeczywistej pozycji na rynku skarżących i innych stron postępowania.
3. Zarzut trzeci oparty na naruszeniu art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003.
  - W tym zakresie podniesione zostało, że wartość uwzględniona przez Komisję w celu obliczenia progu 10 %, przewidzianego w art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 jest bezsprzecznie błędna, w zakresie w jakim wartość ta:
    - obejmuje cały obrót grupy CCPL, pomimo iż Komisja nie wykazała tzw. *parental liability* spółki dominującej grupy;
    - obejmuje cały obrót podmiotu, który nie należał już do grupy CCPL w chwili przyjęcia decyzji;
    - nie uwzględnia w ogóle żadnych szczególnych okoliczności składających się na obrót przypisany grupie CCPL.
4. Zarzut czwarty oparty na naruszeniu zasady proporcjonalności i równego traktowania przy określaniu wymiaru sankcji.
  - W tym zakresie podniesione zostało, że zaskarżona decyzja nie uwzględniła w ogóle sytuacji poważnego kryzysu sektora opakowań, a grzywna nałożona na skarżące jest bezsprzecznie i w nieuzasadniony sposób nieproporcjonalna w stosunku do grzywny nałożonej na inne strony.
5. Zarzut piąty oparty na naruszeniu przez Komisję Europejską obowiązku uzasadnienia zgodnie z art. 296 TFUE z uwagi na uwzględnienie wyłącznie części okoliczności dotyczących braku zdolności płatniczej, przedstawionych przez grupę CCPL.
  - Zaskarżona decyzja przyznając, że skarżące znajdują się w poważnym kryzysie, nie uwzględniła tego w wystarczającym stopniu przy stopniowaniu sankcji.

Skarga wniesiona w dniu 10 września 2015 r. – Italmobiliare i in./Komisja

(Sprawa T-523/15)

(2015/C 354/64)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Italmobiliare SpA (Mediolan, Włochy), Sirap-Gema SpA (Verolanuova, Włochy), Sirap France SAS (Noves, Francja), Petruzalek GmbH (Tattendorf, Austria), Petruzalek kft (Budapeszt, Węgry), Petruzalek s.r.o. (Bratysława, Słowacja), Petruzalek s.r.o. (Brzeclaw, Republika Czeska) (przedstawiciele: M. Siragusa, adwokat, F. Moretti, adwokat, A. Bardanzellu, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- tytułem żądania głównego, zarządzenie przeprowadzenia z urzędu ekspertyzy technicznej w związku z ekonomiczną analizą tego przypadku;